

Co-funded by the European Union

Implemented by

เอกสารฉบับนี้จัดทำโดยโครงการส่งเสริมการใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนเพื่อจัดการปัญหาขยะทะเล ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสหภาพยุโรป (EU) และกระทรวงเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (BMZ) และดำเนินโครงการโดยองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) และ Expertise France เนื้อหาในเอกสารฉบับนี้เป็นความรับผิดชอบของ GIZ, EF และองค์กรที่ดำเนินงานแต่เพียงผู้เดียว และไม่ได้สะท้อนถึงมุมมองของสหภาพยุโรป (EU) และ BMZ

โครงการส่งเสริมการใช้เศรษฐกิจหมุนเวียน เพื่อจัดการปัญหาขยะทะเล

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) ประจำประเทศไทย

193/62 อาคารเลอริชดาคอมเพล็กซ์ ชั้น 16 ถนนรัชดาภิเษก แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

นางสาวอิมพร อางบุตร

ที่ปรึกษาอาวุโส ประเทศไทย

อีเมล imporn.ardbutra@giz.de

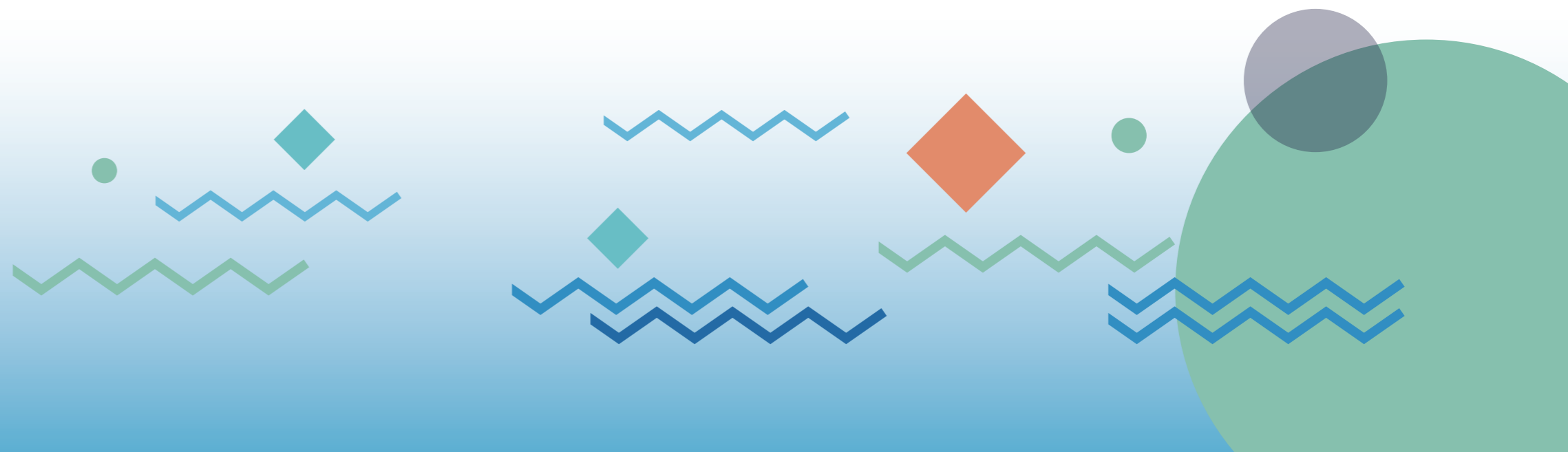
เว็บไซต์ <https://rethinkingplastics.eu/>

กันยายน 2565 ประเทศไทย

ผลการดำเนินงานในประเทศไทย

Website

ร่วมกันลดขยะพลาสติก
และปกป้องท้องทะเล

🔍 วิกฤตทะเล ความท้าทายที่ทั่วโลกกำลังเผชิญ

เนื่องจากการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของขยะพลาสติกและการขาดระบบการจัดการขยะพลาสติกแบบบูรณาการ ทำให้มีขยะพลาสติกตกค้างในสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

85%
ของขยะในทะเล
คือขยะพลาสติก

หากปราศจากการจัดการต่างๆ ปริมาณขยะพลาสติกที่ลงสู่ทะเลจะมีปริมาณสูงถึงภายในปี พ.ศ. 2583

23-37
ล้านตันต่อปี

ซึ่งเทียบเท่ากับขยะพลาสติก

ในทุกๆ หนึ่งเมตรตลอดแนวชายฝั่งทะเล

อ้างอิง: UNEP (2021) Pollution to Solution. A Global Assessment of Marine Litter and Plastic Pollution.

🔍 Circular Economy Solutions

เพื่อรับมือกับความท้าทายด้านขยะพลาสติกทั่วโลก สิ่งสำคัญคือความร่วมมือเพื่อมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียน สหภาพยุโรป (EU) ได้ใช้ยุทธศาสตร์ด้านพลาสติก (Plastic Strategy) และแผนปฏิบัติการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy Action Plan) พร้อมออกระเบียบว่าด้วยการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว (Single-use Plastic

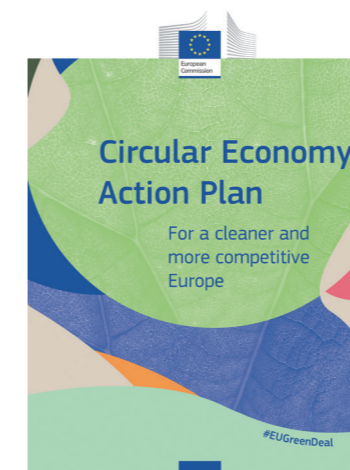
Directive) โดยมีเป้าหมายเพื่อลดมลพิษทางทะเล ในขณะเดียวกัน ช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มี Roadmap และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะ เพื่อลดการรั่วไหลของพลาสติกสู่สิ่งแวดล้อมเช่นกัน

สหภาพยุโรป

- 2561 ยุทธศาสตร์ยุโรปว่าด้วยระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (European Strategy for Plastics in a Circular Economy)
- 2562 ระเบียบว่าด้วยการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว (Single-use Plastic Directive)
- 2563 แผนปฏิบัติการด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนฉบับใหม่ ซึ่งเป็นหนึ่งในแผนการปฏิรูปสีเขียว (New Circular Economy Action Plan as part of the European Green Deal)
- 2565 ยุทธศาสตร์ยุโรปว่าด้วยระบบสิ่งทอหมุนเวียน (EU strategy for Sustainable and Circular Textiles) และ ข้อเสนอสำหรับการปรับปรุงข้อกำหนดการออกแบบ eco design สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน (Proposal for a new Eco-design for Sustainable Products Regulation)

ประเทศไทย

- 2559 - 2564 แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ
- 2561 - 2573 Roadmap การจัดการขยะพลาสติก
- 2563 - 2565 แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ 1
- 2563 จัดตั้งคณะกรรมการ BCG (Bio-Circular-Green Economy)
- 2565-2570 แผนปฏิบัติการ BCG
- 2564 แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”
- 2566 - 2570 ร่างแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ 2

แผนปฏิบัติการด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน

ระเบียบว่าด้วยการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว

อ้างอิง: คณะกรรมการสหภาพยุโรป

พณฯ มร. เดวิด เดลี

เอกอัครราชทูตสหภาพยุโรปประจำประเทศไทย

“เราสนับสนุนโครงการโดยร่วมมือกับรัฐบาลเยอรมันและทำงานใกล้ชิดกับรัฐบาลไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานไทยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเราจัดการกับขยะในทะเลและเผชิญกับความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับขยะพลาสติกอย่างไร ซึ่งคำตอบก็คือ เราได้ทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก ที่มีเป้าหมายที่จะแก้ไขปัญหาไปพร้อมกัน”

ข้อมูลโครงการ

โครงการส่งเสริมการใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนเพื่อจัดการปัญหาขยะทะเล

องค์กรสนับสนุน	สหภาพยุโรป (EU) และ กระทรวงเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (BMZ)
องค์กรดำเนินงาน	องค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) และ Expertise France (EF)
ประเทศภาคี	จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย เวียดนาม สิงคโปร์ และญี่ปุ่น
ระยะเวลาดำเนินงาน	พฤษภาคม 2562 – ตุลาคม 2565

โครงการส่งเสริมการใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนเพื่อจัดการปัญหาขยะทะเลในประเทศไทย

โครงการฯ ได้เข้ามาสนับสนุนประเทศไทยเดินหน้าสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนในการจัดการพลาสติกโดยการให้คำแนะนำด้านนโยบาย การจัดการเสวนา การแข่งขันความรู้ การดำเนินโครงการนำร่อง และกิจกรรมรณรงค์ สำหรับโครงการนำร่องและกิจกรรมรณรงค์นั้น มีวัตถุประสงค์ที่จะถ่ายทอดข้อมูลผลกระทบจากขยะทะเลเพื่อส่งเสริมการบริโภคอย่างและการผลิตพลาสติกที่ยั่งยืนตลอดห่วงโซ่คุณค่ารวมถึงเพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะเชิงกรอบกฎหมายสำหรับหลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (EPR) ในประเทศไทย และเพื่อจัดการขยะพลาสติกจากแหล่งทางทะเล (sea-based) และทางบก (land-based) เพื่อลดการรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อม โดยโครงการร่วมมือกับพันธมิตรหลายภาคีในการหาแนวทางที่ดีที่สุดสำหรับประเทศไทย

โครงการนำร่อง

- ภูเก็ต** โครงการจัดการและลดพลาสติกภาคครัวเรือนและธุรกิจ
- ท่าเรือกรุงเทพ** โครงการพัฒนาระบบการจัดการของเสียจากเรือของท่าเรือกรุงเทพ
- แคมเปญ** นิทรรศการ การเรียนรู้และการวิจัย "Tangled: คิด - ร้าง - แก้"
- นครศรีธรรมราช** โครงการการเสริมสร้างการจัดการขยะในทะเลบนเรือประมงพื้นบ้าน และครัวเรือนประมงเพื่อการลดขยะในทะเลอย่างยั่งยืน
- ระยอง** โครงการการเพิ่มประสิทธิภาพการคัดแยกขยะพลาสติกจากบ้านเรือนเพื่อการรีไซเคิลแบบวงจรปิด
- เกาะลันตา** โครงการการส่งเสริมรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนในระดับท้องถิ่น เพื่อปรับปรุงรูปแบบและนโยบายด้านการจัดการขยะพลาสติก

แนวคิดหลักการดำเนินงาน

01 หลักการลำดับความสำคัญของการจัดการขยะมูลฝอย

หลักการลำดับความสำคัญของการจัดการขยะมูลฝอยให้ความสำคัญกับการป้องกันไม่ให้เกิดขยะเช่นเดียวกับหลักการ 3R (Reduce Reuse Recycle) ซึ่งเป็นการจัดการที่สำคัญที่สุดและควรให้การส่งเสริม รวมถึงพยายามไม่ให้เกิดการจัดการขยะที่ยากต่อการกำกับดูแล เช่น การทิ้งและการเผากลางแจ้ง เป็นต้น

อ้างอิง: UNEP (2015), Global Waste Management Outlook

02 เศรษฐกิจหมุนเวียน

ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน มีการใช้และการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนมากขึ้นโดยใช้หลักการ Reduce Reuse Recycle

03 หลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (EPR)

หลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (EPR) เป็นแนวทางนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่ขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิตในการมีส่วนรับผิดชอบทั้งวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ซึ่งรวมถึงการรวบรวม การคัดแยก การรีไซเคิล และการกำจัดขั้นสุดท้าย

อ้างอิง: Basel Convention (2019): Practical Manual on EPR

04 การวางมัดจำบรรจุภัณฑ์ (DRS)

การวางมัดจำบรรจุภัณฑ์จะได้รับมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยกำหนดให้ผู้บริโภคชำระเงินมัดจำ ณ จุดขาย และเมื่อส่งคืนบรรจุภัณฑ์ดังกล่าว หลังการบริโภคแล้วนั้น ผู้บริโภคจะได้รับเงินมัดจำคืน

05 การบริโภคและการผลิตพลาสติกอย่างยั่งยืน

การบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืนช่วยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียน เช่น การลดการใช้ผลิตภัณฑ์พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว และการส่งเสริมการใช้ซ้ำและการรีไซเคิล ผู้บริโภคสามารถเลือกทางเลือกที่ยั่งยืน ปฏิเสธการใช้บรรจุภัณฑ์ที่มากเกินไป หรือสามารถนำถ่วงถ่วง หรือซื้อสินค้ามาเอง นอกจากนี้ยังหมายถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์โดยใช้วัสดุที่ทนทานหรือใช้วัสดุที่สามารถรีไซเคิลได้หรือเป็นไปตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

06 การสร้างความตระหนักรู้

การให้สร้างความตระหนักรู้เป็นแนวทางที่สำคัญในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลและสร้างการมีส่วนร่วมกับผู้คนที่สนใจของทัศนคติและพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืนมากขึ้นกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวมีหลากหลายประเภท ทั้งผู้มีอำนาจตัดสินใจในระดับนโยบายและในธุรกิจ รวมไปถึงเยาวชนและผู้บริโภค

หลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (EPR)

การพัฒนากรอบนโยบายการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ในประเทศไทยด้วยหลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (EPR)

พันธมิตร	กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ดำเนินงานโดย	สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คำถาม	EPR สามารถพัฒนาปรับปรุงการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ในประเทศไทยได้อย่างไร และสามารถนำมาเป็นกรอบกฎหมายที่สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยได้อย่างไร
การสนับสนุนจากโครงการฯ	<ul style="list-style-type: none"> • การแลกเปลี่ยนความรู้ด้าน EPR ในเชิงการบริหารจัดการและเชิงเทคนิค • การประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย • ข้อเสนอเชิงนโยบายต่อการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ในประเทศไทยด้วยหลักการ EPR • ส่วนร่วมในการปรับปรุงกรอบนโยบาย EPR

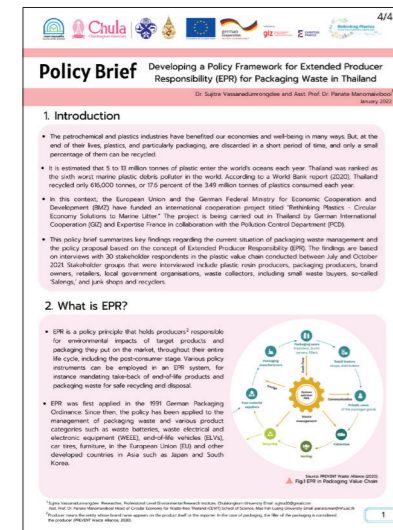
ความเข้าใจเกี่ยวกับ EPR ในประเทศไทย พัฒนาโดย โครงการฯ

ข้อเสนอเชิงนโยบายด้าน EPR ในการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ในประเทศไทย:

- EPR สามารถพัฒนาปรับปรุงการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ได้อย่างไร
- ข้อท้าทายในการดำเนินงาน
- ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

ชุดเครื่องมือ EPR ฉบับภาษาไทย

- บทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละภาคส่วน
- การบริหารจัดการทางการเงิน
- การออกแบบกรอบกฎหมายและนโยบาย
- การบูรณาการผู้รวบรวมขยะรีไซเคิลนอกระบบ

ชุดเครื่องมือ EPR ฉบับภาษาไทย

ข้อมูลเพิ่มเติม.....

ข้อเสนอเชิงนโยบายด้าน EPR (TH/EN)

ชุดเครื่องมือ EPR ฉบับภาษาไทย

ข้อค้นพบ

- ประเทศไทยมีกฎหมายและระเบียบกำกับดูแลการจัดการขยะ อย่างไรก็ตามกฎหมายที่มีอยู่ยังไม่สนับสนุนการดำเนินงาน EPR รวมถึงเศรษฐกิจหมุนเวียนได้อย่างเต็มที่
- แม้ว่าภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการหารือในหลักการ EPR ในประเทศไทยแล้ว ยังมีความจำเป็นในการหารือรายละเอียดต่างๆ อันเป็นองค์ประกอบในการจัดตั้งและดำเนินงาน EPR เช่น หน่วยงานใดควรทำหน้าที่เป็นองค์กรความรับผิดชอบของผู้ผลิต (PRO) เป็นต้น
- ภาคเอกชน ผู้ผลิต และผู้จัดจำหน่ายมีความกระตือรือร้นในการจัดการขยะพลาสติกและมุ่งสู่เศรษฐกิจหมุนเวียน รวมถึงได้ร่วมกันตั้งจุด drop-off เพื่อนำบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วกลับคืนโดยร่วมมือกับโรงงานรีไซเคิล
- ผู้รวบรวมขยะรีไซเคิลนอกระบบมีบทบาทสำคัญในการจัดการขยะพลาสติก เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องพิจารณาการบูรณาการกลุ่มดังกล่าวเมื่อทำการจัดตั้ง EPR

ข้อเสนอแนะ

- ควรมีการส่งเสริมนโยบายและข้อบังคับที่มีอยู่ตลอดจนความร่วมมือระหว่างกระทรวงต่างๆ ให้สนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและ EPR มากขึ้นตามลำดับ
- ควรมีเกณฑ์ในการผลิตผลิตภัณฑ์รีไซเคิลที่ชัดเจนมากขึ้น เช่น การกำหนดสัดส่วนของวัสดุรีไซเคิล เป็นต้น
- ผู้รวบรวมขยะรีไซเคิลนอกระบบ ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการขยะพลาสติก ควรถูกบูรณาการให้เข้ากับระบบการจัดการขยะพลาสติก

ดร. สุจิตรา วาสนาดำรงดี

นักวิจัยชำนาญการ สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“ในการขับเคลื่อน EPR ในประเทศไทย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดตลอดห่วงโซ่คุณค่าของบรรจุภัณฑ์จำเป็นต้องปรับใช้และดำเนินการอย่างยุติธรรมโดยให้ภาครัฐมีส่วนร่วมในการสนับสนุนเบื้องต้นในงบประมาณ และระเบียบข้อบังคับ”

ระยอง

การเพิ่มประสิทธิภาพการคัดแยกขยะพลาสติกจากบ้านเรือน เพื่อการรีไซเคิลแบบวงจรปิด

พันธมิตร

ศูนย์ราชการจังหวัดระยอง เทศบาลเมืองระยอง เทศบาลตำบลน้ำคอก เทศบาลตำบลเมืองแกลง เทศบาลเมืองมาบตาพุด และเทศบาลตำบลทับมา

ดำเนินงานโดย

ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถาม

จะส่งเสริมการรีไซเคิลขยะในจังหวัดระยอง โดยเฉพาะในชุมชนได้อย่างไร

เป้าหมายหลัก

เพื่อเพิ่มศักยภาพการคัดแยกขยะพลาสติกจากบ้านเรือนเพื่อการรีไซเคิลแบบวงจรปิดในระดับชุมชน

การสนับสนุนของโครงการฯ

- สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ เช่น เครื่องอัดขยะพลาสติกขนาดเล็ก และเครื่องล้างถุงนมพลาสติก
- เสริมสร้างเครือข่ายท้องถิ่น
- สร้างขีดความสามารถและสร้างความตระหนักรู้
- พัฒนาคู่มือด้านการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์พลาสติก

ผลลัพธ์

- การพัฒนาเครื่องอัดขยะพลาสติกขนาดเล็ก และเครื่องล้างถุงนมพลาสติกไปติดตั้งในชุมชนนำร่อง 3 แห่ง (ชุมชนวังหัว ชุมชนบ้านทับมา และชุมชนเมืองระยอง) และโรงเรียนนำร่อง 1 แห่ง (โรงเรียนเทศบาลวัดลุ่มมหาชัยชุมพล) ตามลำดับ
- ผลประโยชน์จากการติดตั้งเครื่องอัดขยะพลาสติกใน 3 ชุมชน สามารถช่วยลดต้นทุนการขนส่งขยะไปขายยังโรงงานรีไซเคิลได้
- โดยรวมแล้วเครื่องอัดขยะและเครื่องทำความสะอาดสามารถช่วยรวบรวมขยะพลาสติกได้ประมาณ 121.8 ตัน ในปี 2564 ซึ่งนับได้ว่าช่วยป้องกันขยะรั่วไหลสู่ทะเลได้ถึง 2.4 ตัน
- การเพิ่มขีดความสามารถและความตระหนักในการรีไซเคิลขยะบรรจุภัณฑ์พลาสติกสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

คู่มือการคัดแยกขยะบรรจุภัณฑ์พลาสติก

เป็นการให้ข้อมูลแก่ชุมชนเกี่ยวกับขั้นตอนการทำความสะอาด คัดแยก จำแนกขยะพลาสติก และหาช่องทางในการกำจัดอย่างเหมาะสม

ข้อมูลเพิ่มเติม.....

คู่มือการคัดแยกขยะบรรจุภัณฑ์พลาสติก (TH)

ข้อแนะนำ

- การสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนเป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการรีไซเคิลขยะซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจรีไซเคิลและความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจและการปิดวงจรการรีไซเคิลก็เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกัน
- ผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งมีแนวโน้มที่จะขับเคลื่อนนโยบายและกิจกรรมการรีไซเคิลในชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- หลักการ EPR ในระยอง สำหรับการพัฒนาหลักการ EPR จำเป็นต้องกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละรายให้ชัดเจนรวมถึงกำหนดประเภทผลิตภัณฑ์พลาสติกที่มีความสำคัญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในท้องถิ่นเน้นย้ำถึงความต้องการการสนับสนุนจากรัฐบาลท้องถิ่นในแง่ของโครงสร้างพื้นฐานเครือข่าย และการให้ข้อมูลความรู้

เครื่องอัดขยะพลาสติก

ผู้รวบรวมขยะรีไซเคิลในพื้นที่

เครื่องล้างถุงนม

นักเรียนใช้ขวดน้ำที่สามารถใช้ซ้ำได้

นางสาวสุทิสรา สมितिเวชรงค์

นักวิจัย คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“ก่อนหน้านี้ผู้รวบรวมขยะรีไซเคิลหรือผู้เก็บขยะจะต้องลำบากในการคัดเลือกและเก็บขยะรีไซเคิล ณ สถานที่ฝังกลบ แต่ปัจจุบันขยะรีไซเคิลได้ถูกเตรียมไว้อย่างเรียบร้อยทำให้ผู้เก็บขยะสามารถเก็บขยะได้เลยจากเทศบาล ซึ่งเครื่องอัดขยะนี้ทำให้ลดต้นทุนเชื้อเพลิง ระยะเวลาในการขนส่ง รวมถึงลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และช่วยให้มีเวลาร่างมากขึ้นอีกด้วย”

เกาะลิบง ตรัง

การส่งเสริมรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนในระดับท้องถิ่น เพื่อปรับปรุงรูปแบบและนโยบายด้านการจัดการขยะพลาสติก

พันธมิตร

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะลิบง และ มูลนิธิอันดามัน (Save Andaman Network- SAN)

ดำเนินงานโดย

องค์การระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ (International Union for Conservation of Nature – IUCN)

คำถาม

จะส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียนในชุมชนใกล้ทะเลและชุมชนบนเกาะได้อย่างไร

เป้าหมายหลัก

เพื่อพัฒนาปรับปรุงการจัดการขยะชุมชนในระดับตำบลเพื่อป้องกันการรั่วไหลของขยะพลาสติกและขยะประเภทอื่นๆ ที่จะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการนำโมเดลเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้

การสนับสนุนของโครงการฯ

- การสร้างขีดความสามารถและสร้างความตระหนักรู้ให้กับสมาชิกในชุมชนและหน่วยงานท้องถิ่น
- พัฒนาแผนปฏิบัติการการจัดการขยะและส่งเสริมความร่วมมือ
- ศึกษาความเป็นไปได้และพัฒนารูปแบบธุรกิจในการใช้บรรจุภัณฑ์ทางเลือกแทนพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว

ผลลัพธ์

จัดทำแผนปฏิบัติการการจัดการขยะชุมชนจำนวน **8** แผน

จัดตั้งคณะกรรมการจัดการขยะชุมชนจำนวน **8** คณะ และจัดตั้งคณะกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระดับตำบลซึ่งประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในท้องถิ่น สถาบันการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐในจังหวัด เพื่อพัฒนา ขับเคลื่อน และติดตามแผนการจัดการขยะชุมชน

ฝึกอบรมชุมชนในตำบลเกาะลิบง **8** แห่ง เกี่ยวกับการจัดการขยะให้เป็นชุมชนต้นแบบ

พัฒนาปรับปรุงความสามารถในการรวบรวมขยะในพื้นที่ โดยมีผู้รวบรวมขยะรีไซเคิลนอกระบบจำนวน **9** ราย ขึ้นทะเบียนเป็นตลาดวัสดุรีไซเคิลแห่งแรกโดยร่วมมือกับโรงงานไซเคิล โดยผู้รวบรวมขยะสามารถรวบรวมขยะพลาสติกและขยะรีไซเคิลอื่นๆ ได้จำนวน **228,172.20** กิโลกรัมจากชุมชน

จัดกิจกรรมเก็บขยะชายหาด ทะเล และชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้ โดยมีผู้เข้าร่วมกว่า **400** คน และสามารถเก็บขยะได้ **3,850** กิโลกรัม

ข้อแนะนำ

เพื่อให้มั่นใจในการดำเนินงานระยะยาว จำเป็นต้องมีการเสริมสร้างขีดความสามารถของหน่วยงานท้องถิ่น รวมถึงต้องมีข้อเสนอแนะในการนำโมเดลรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้เพื่อปรับปรุงอัตราการรีไซเคิลร่วมกับผู้ใช้เคลในท้องถิ่นและเจ้าของธุรกิจรีไซเคิลขนาดเล็กในตำบล

ขยะพลาสติกบนชายหาดในเกาะลิบง

ชุมชนที่อาศัยอยู่ติดทะเล

นายกิตติพันธ์ ทรัพย์คุณ

ผู้ประสานงานโครงการภาคสนาม IUCN

“ชุมชนบนเกาะลิบงมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะพลาสติกเป็นทุนเดิมอยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นเรื่องไมโครพลาสติกในอาหาร โดยเฉพาะชุมชนที่มีความตื่นตัวเกี่ยวกับปัญหาที่สร้างผลกระทบต่อให้พะยูน วัตถุประสงค์การทำงานของเราไม่ใช่แค่ถ่ายทอดองค์ความรู้ แต่เป็นการเชื่อมโยงเครือข่ายการซื้อขายขยะรีไซเคิลพลาสติกด้วย”

๗ การบริโภคและการผลิตพลาสติกอย่างยั่งยืน

การลดพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวสำหรับการช้อปปิ้งและการสั่งอาหารผ่านผู้ให้บริการจัดส่งอาหาร

พันธมิตร	กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ดำเนินงานโดย	บริษัท แอดวานstech คอนซัลติง จำกัด
สถานการณ์	พลาสติกจำนวนมากที่รั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อมมักพบว่าเป็นพลาสติกประเภทใช้ครั้งเดียว เช่น ถัง หลอด และถ้วย ยิ่งไปกว่านั้นการบริการจัดส่งอาหารและช้อปปิ้งทำให้มีการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด 19
คำถาม	ร้านอาหารและคาเฟ่จะมีส่วนช่วยในการลดการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวในการจัดส่งอาหารและช้อปปิ้งได้อย่างไร
เป้าหมายหลัก	เพื่อส่งเสริมการลดขยะพลาสติกและการใช้บรรจุภัณฑ์มากขึ้นในการจัดส่งอาหารด้วยแนวทางทางเลือกที่มีประสิทธิภาพ
การสนับสนุนจากโครงการฯ	<ul style="list-style-type: none"> ศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันของการใช้และการลดการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวในประเทศไทย การประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คู่มือระดับภูมิภาคในการลดการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวในการจัดส่งอาหารและช้อปปิ้ง

📌 ข้อค้นพบ

- พลาสติก 7 ประเภท ได้แก่ ฝาขวดพลาสติก พลาสติก oxo ไมโครพีดส์ ทุหิวกระเป่าที่มีความหนาแน่นน้อยกว่า 36 ไมครอน บรรจุภัณฑ์โฟม ถ้วยพลาสติก และหลอดพลาสติก จะถูกเลิกใช้ภายในปี 2025 ภายใต้ Roadmap การจัดการขยะพลาสติก ประเทศไทย
- การจัดส่งอาหารในแต่ละครั้งทำให้เกิดขยะพลาสติก 5-10 ชิ้น ได้แก่ ถังอาหาร กล่องอาหาร ถังเครื่องปรุง ซ้อน ส้อม พลาสติกห่ออาหาร เป็นต้น
- แนวคิดการให้ยืมบรรจุภัณฑ์โดยมัดจำเงินนั้นอาจยังเป็นเรื่องใหม่ ๆ โดยเฉพาะในธุรกิจการส่งอาหาร ความท้าทายจึงคือการเสาะหากลไกทางการเงินและระบบการคืนบรรจุภัณฑ์ที่ใช้งานได้จริง

แนวทางการลดพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวสำหรับการช้อปปิ้งและการสั่งอาหารผ่านผู้ให้บริการจัดส่งอาหาร

📄 ข้อเสนอแนะสำหรับร้านอาหาร/คาเฟ่

- การจัดโปรโมชั่นให้กับลูกค้าในกรณีที่ลูกค้าช่วยลดการใช้พลาสติกสามารถดึงดูดความสนใจของลูกค้าได้ รวมถึงธุรกิจยังได้รับความรักจากลูกค้าอีกด้วย
- ร้านอาหาร/คาเฟ่ให้ความสนใจในระบบมัดจำคืนเงิน
- การสร้างและการขยายเครือข่ายกับร้านอื่นๆ สามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการลดการใช้พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวได้ เช่น สามารถซื้อบรรจุภัณฑ์ทางเลือกได้ในอัตราที่ต่ำกว่าเมื่อซื้อในปริมาณมาก เป็นต้น
- ควรมีการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยของบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ให้กับร้านอาหาร/คาเฟ่ และผู้บริโภค รวมทั้งควรพิจารณาถึงมาตรการที่ให้ประโยชน์ให้กับร้านอาหาร/คาเฟ่ที่สามารถลดขยะพลาสติกได้

การประชุมเชิงปฏิบัติการการลดพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวสำหรับการช้อปปิ้งและการสั่งผ่านผู้ให้บริการจัดส่งอาหาร (Food Delivery) และการหาหรือทางเลือกสำหรับร้านอาหารและคาเฟ่ 16 มิถุนายน 2565

ภูเก็ต

การจัดการและลดพลาสติกภาคครัวเรือนและธุรกิจ

พันธมิตร

เทศบาลเมืองภูเก็ต

ดำเนินงานโดย

มูลนิธิสิ่งแวดล้อมภูเก็ต ร่วมกับสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถาม

จะสามารถลดขยะพลาสติกในจังหวัดภูเก็ต เกาะที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยผ่านแพลตฟอร์มส่งอาหารได้อย่างไร

เป้าหมายหลัก

เพื่อส่งเสริมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ร้านอาหาร แพลตฟอร์มส่งอาหารออนไลน์ พนักงานส่งอาหาร และผู้บริโภค ในการลดการใช้พลาสติกและป้องกันไม่ให้ขยะพลาสติกรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อมทางทะเล

การสนับสนุนของโครงการฯ

- อำนวยความสะดวกในการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใน Roadmap Less Plastic Phuket
- ป้องกันขยะทะเลและชายฝั่งทะเลผ่านการฝึกอบรมและการให้ข้อมูล
- จัดโครงการนำร่องในการลดการใช้พลาสติกผ่านแอปพลิเคชันส่งอาหารและการรณรงค์ลดการใช้พลาสติกโดยปิ่นโต และบรรจุภัณฑ์ทางเลือก
- สร้างความตระหนักรู้

ผลลัพธ์

- การร่าง Roadmap Less Plastic Phuket ร่วมกับพันธมิตรหลักและประกาศต่อสาธารณชนเพื่อสนับสนุนมาตรการเชิงนโยบายในการลดขยะพลาสติกในจังหวัดภูเก็ตซึ่งลงนามโดยองค์กร 30 แห่งโดยมีเป้าหมายเพื่อให้มั่นใจว่ามีการลดการใช้พลาสติกในจังหวัดภูเก็ต Roadmap ประกอบไปด้วย 9 มาตรการ เช่น
 - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการรวมตัวของผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและกระบวนการรีไซเคิลขยะ โดยให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับกระบวนการคัดแยก
 - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งระบบและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อจัดการขยะในทุกพื้นที่
- แอปพลิเคชันตามสั่งตามส่งช่วยลดขยะพลาสติกในการจัดส่งอาหารโดยการเชิญร้านอาหารที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมให้ใช้บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเช่น ปิ่นโต สำหรับการจัดส่งอาหาร แอปพลิเคชันให้ทางเลือกกับผู้บริโภคในการเลือกรับบรรจุภัณฑ์ที่ใช้งานได้สำหรับการสั่งอาหาร
- มอบบรรจุภัณฑ์ใส่อาหารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้กับร้านอาหารที่เข้าร่วมโครงการ รวม 136 ร้าน ซึ่งสามารถลดพลาสติกได้มากถึง 15,000 ชิ้น
- ร้านอาหารยินดีและให้ความร่วมมือในการใช้บรรจุภัณฑ์ใส่อาหารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแทนกล่องพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวหรือโฟม

ผลลัพธ์

ผู้ให้บริการส่งอาหารจากแอปพลิเคชันตามสั่ง-ตามส่ง

โลโก้แอปพลิเคชันตามสั่ง-ตามส่ง

สติ๊กเกอร์แคมเปญปิ่นโต

Suggestions

- การมีส่วนร่วมของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนา Roadmap การลดการใช้พลาสติกเพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำไปปฏิบัติในระยะยาว
- การสำรวจตลาดและทำงานร่วมกับแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียขนาดเล็กหรือโครงการนำร่องนั้นคุ้มค่า แต่ต้องอาศัยระยะเวลาและทรัพยากร โดยเฉพาะในการบริหารและการโปรโมทแพลตฟอร์ม
- การใช้ปิ่นโตในร้านอาหารต้องการการกักตุนอย่างจริงจัง วิธีที่ดีที่สุดในการทำให้เกิดการหมุนเวียนปิ่นโตนั้น คือการให้ความรู้แก่ลูกค้าเกี่ยวกับจุดประสงค์ของการใช้ปิ่นโตรวมถึงบรรจุภัณฑ์ทางเลือกอื่นๆ

การโปรโมทการจัดส่งอาหารของแอปฯตามสั่ง-ตามส่งโดยใช้ปิ่นโต

สนับสนุนบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้กับร้านค้าต่างๆ

ร้านป่าแดงครัวใต้ ในตัวเมืองภูเก็ตกับปิ่นโตจากโครงการ

นายวิโรจน์ ภู่อื้อง ประธานมูลนิธิสิ่งแวดล้อมภูเก็ต

“เรามองว่าแคมเปญปิ่นโตได้สร้างความตระหนักเกี่ยวกับการบริโภคพลาสติกและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมากกว่าสิ่งอื่นใด ในเชิงสัญลักษณ์เราหวังว่าผู้ที่ใช้ปิ่นโตจะเห็นว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนานี้ และจริงๆการใช้ปิ่นโตเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมที่ยั่งยืนของเรา”

ท่าเรือกรุงเทพ

โครงการพัฒนาระบบการจัดการของเสีย จากเรือของท่าเรือกรุงเทพ

พันธมิตร

ท่าเรือกรุงเทพ การท่าเรือแห่งประเทศไทย

ดำเนินงานโดย

ศูนย์บริการวิชาการ สถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถาม

จะสามารถหยุดการปล่อยของเสียจากเรืออย่างผิดกฎหมายลงสู่ทะเลได้อย่างไร

เป้าหมายหลัก

เพื่อลดการทิ้งของเสียจากเรืออย่างผิดกฎหมายลงสู่ทะเลโดยการพัฒนาการจัดการจัดส่งแบบแจ้งข้อมูลของเสียจากเรือ (WMNS) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และวิเคราะห์ค่าธรรมเนียมในการจัดการของเสียจากเรือที่เหมาะสมบนหลักการของ Cost Recovery System (CRS) ของท่าเรือกรุงเทพ

สถานการณ์

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือครอบคลุมการป้องกันมลพิษของสิ่งแวดล้อมทางทะเลจากเรือ (MARPOL 73/78) การท่าเรือแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการจัดการของเสียจากเรือให้สอดคล้องกับอนุสัญญา MARPOL เพื่อลดการทิ้งขยะจากเรือลงสู่ทะเลอย่างผิดกฎหมาย

การสนับสนุน ของโครงการฯ

- คู่มือการจัดการของเสียจากเรือของท่าเรือกรุงเทพ
- ระบบการจัดส่งแบบแจ้งข้อมูลของเสียจากเรือ (WMNS)
- การวิเคราะห์ค่าธรรมเนียมในการจัดการของเสียจากเรือที่เหมาะสมบนหลักการของ Cost Recovery System (CRS)
- การฝึกอบรมและสร้างความตระหนักรู้

ผลลัพธ์

- ระบบการจัดส่งแบบแจ้งข้อมูลของเสียจากเรือ (WMNS) ได้รับการพัฒนาและใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลของเสีย (ปริมาณและประเภทของของเสีย) จากเรือ/ตัวแทนเรือที่เทียบท่า ระบบดังกล่าวนับเป็นนวัตกรรมที่สำคัญที่ช่วยกำกับการจัดการของเสียจากเรือได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีส่วนช่วยในการป้องกันและลดมลพิษทางทะเล
- ข้อมูลที่ได้รับผ่านแบบฟอร์มแจ้งเตือนของเสียจากเรือยังสามารถช่วยในการวิเคราะห์และวางแผนการจัดการของเสียในเรือให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต
- การพัฒนา ระบบการจัดส่งแบบแจ้งข้อมูลของเสียจากเรือ (WMNS) ช่วยเพิ่มความสะดวกและลดขั้นตอนการทำเอกสาร ทำให้การจัดการของเสียจากเรือที่ท่าเรือมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- การวิเคราะห์ค่าธรรมเนียมในการจัดการของเสียจากเรือที่เหมาะสมบนหลักการของ Cost Recovery System (CRS) ทำให้ได้ข้อเสนอแนะซึ่งจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้กับเรือ/ตัวแทนเรือในการนำของเสียมายังท่าเรือเพื่อดำเนินการกำจัดต่อไป

ข้อแนะนำ

- การสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการท่าเรือ เรือตัวแทนเรือ เป็นปัจจัยสำคัญในการบรรลุเป้าหมายการลดการทิ้งขยะในทะเลอย่างผิดกฎหมาย
- ท่าเรือควรพิจารณาการเก็บค่าธรรมเนียมของเสียเองในทุกประเภทขยะในอัตราคงที่ เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการต่ำ มีความโปร่งใส เจ้าหน้าที่ที่ทราบค่าใช้จ่ายที่ต้องชำระอย่างชัดเจน และช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการนำของเสียมายังท่าเรือเพื่อดำเนินการกำจัดต่อไป

พิธีปิดโครงการพัฒนาระบบการจัดการของเสียจากเรือ
ของท่าเรือกรุงเทพ 1 กันยายน 2565

การเยี่ยมชมพื้นที่ท่าเรือกรุงเทพ 1 กันยายน 2565

ข้อมูลเพิ่มเติม.....

วิทัศน์ระบบการจัดส่งแบบแจ้งข้อมูลของเสียจากเรือของท่าเรือกรุงเทพ
(TH ,EN sub)

ดร.จักรพงษ์ พงศ์ไฉศวรย์

หัวหน้าโครงการ สถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“เพื่อลดการทิ้งของเสียจากเรืออย่างผิดกฎหมายลงสู่ทะเล จำเป็นต้องพัฒนาระบบแจ้งเตือนการจัดการของเสียแบบบังคับที่มีประสิทธิภาพโครงการฯได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมาและจัดฝึกอบรมและถ่ายทอดประสบการณ์จากโครงการนำร่องให้กับบริษัทเรือขนส่งและท่าเรืออื่นๆที่สำคัญของไทย”

นครศรี- ธรรมราช

การตกขยะ (Fishing for litter) การเสริมสร้างการจัดการขยะในทะเลบนเรือประมงพื้นบ้าน และครัวเรือนประมงเพื่อการลดขยะในทะเลอย่างยั่งยืน

พันธมิตร กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ดำเนินงานโดย คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำถาม เรือประมงพื้นบ้าน และครัวเรือนประมงจะมีส่วนช่วยในการลดขยะในทะเลได้อย่างไร

เป้าหมายหลัก เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชาวประมงในการจัดการขยะทะเล

การสนับสนุนของโครงการฯ

- การสำรวจภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลประเภทและปริมาณขยะ
- แนวทางในการปฏิบัติสำหรับการจัดการขยะทะเลในเรือประมงและชุมชนประมงพื้นบ้าน
- ฝึกอบรมและจัดสัมมนาการจัดการขยะสำหรับเรือประมงพื้นบ้าน และครัวเรือนประมง

ข้อค้นพบ

- ชุมชนชายฝั่งทะเลของประเทศไทยส่วนใหญ่ประกอบด้วยชาวประมงพื้นบ้าน ประมาณ 500,000 ราย หรือ 60,000 ครัวเรือน จากประมาณ 3,500 หมู่บ้าน โดยมีเรือประมงประมาณ 32,000 ลำ โดย 65% เป็นเรือขนาดเล็ก สำหรับในแง่ของการจัดการขยะจากกิจกรรมประมงยังไม่ได้รับการจัดการที่มีประสิทธิภาพ

การอบรมการจัดการขยะให้กับชาวประมงพื้นบ้าน

เรือประมงพื้นบ้าน

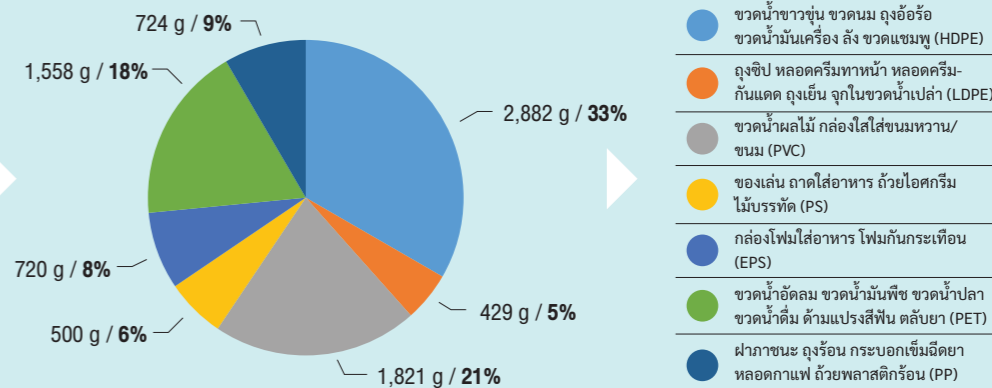

เครื่องมือประมงที่ใช้แล้ว

ผลลัพธ์

- อวนจับปลาที่ชาวประมงท้องถิ่นใช้มี 3 ประเภท ได้แก่ อวนจับปลา (93%) อวนจับปู (5%) และอวนจับกุ้ง (2%) เนื่องจากชาวประมงใช้อุปกรณ์ประมงหลายประเภท จึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะสูญเสียอุปกรณ์เหล่านี้ในระหว่างการทำประมง นอกจากอุปกรณ์ประมงแล้ว ชาวประมงยังนำสิ่งของอื่นๆ ไปกับเรือประมงด้วย เช่น ถุงพลาสติก ขวดน้ำ เป็นต้น
- จากผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทและปริมาณขยะ พบว่าขยะพลาสติกเป็นองค์ประกอบมากที่สุด แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ High Density Polyethylene (HDPE) 2,882.8 กรัม (33%), Polyvinyl Chloride (PVC), Polyethylene Terephthalate (PET) และ Polypropylene (PP) เป็นขยะพลาสติกที่สำคัญอื่นๆ ประกอบด้วย 21%, 18% และ 9% ตามลำดับ

น้ำหนักเฉลี่ยของขยะพลาสติกต่อครอบครัวในรอบหนึ่งเดือน

แนวทางในการปฏิบัติสำหรับการจัดการขยะทะเลในเรือประมงและชุมชนประมงพื้นบ้าน

- ความเกี่ยวข้องของเรือประมงพื้นบ้านและครัวเรือนประมงกับขยะทะเล
- ผลกระทบของขยะทะเลและผู้ได้รับผลกระทบ
- สิ่งที่เรือประมงพื้นบ้าน และครัวเรือนประมงควรปฏิบัติเพื่อจัดการกับขยะทะเล
- แบบฟอร์มการรวบรวมข้อมูลขยะทะเล

ข้อมูลเพิ่มเติม.....

แนวทางในการปฏิบัติสำหรับการจัดการขยะทะเลในเรือประมงและชุมชนประมงพื้นบ้าน (TH)

ภาพยนตร์สั้น การจัดการขยะทะเล (TH, EN sub)

ผศ.ดร. เมธี แก้วเนิน | หัวหน้าโครงการ คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“ปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้นำชุมชนต้องมีความกระตือรือร้นในการขับเคลื่อนในการแก้ไขปัญหา ร่วมกับการบูรณาการวิถีชีวิตหรือกิจกรรมของชุมชนเข้าไว้ในโครงการนำร่องการจัดการขยะทะเล จะทำให้ชุมชนเข้าใจในการส่งเสริมต่างๆ ได้ง่ายและมีแนวโน้มให้ความร่วมมืออย่างยั่งยืนด้วยความยินดี”

เกาะมันใน

การสร้างความรู้ การเรียนรู้และการวิจัย Tangled: ตัด – ร้าง – แห

พันธมิตร

ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยฝั่งตะวันออก

ดำเนินงานโดย

มูลนิธิรักสัตว์ป่า (Love Wildlife Foundation)

คำถาม

จะสามารถเพิ่มความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับขยะทะเลได้อย่างไร

เป้าหมายหลัก

เพื่อรวบรวมและใช้ข้อมูลขยะพลาสติกในทะเลสร้างความตระหนักในทางสร้างสรรค์และจุดประกายการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและพฤติกรรม

การสนับสนุนของโครงการฯ

- การวิจัยทางวิทยาศาสตร์และการอนุรักษ์
- การกำจัดขยะในทะเล/ชายฝั่งและการรวบรวมข้อมูล
- เงินทุนสนับสนุนนักศึกษาฝึกงาน 2 คนในการทำวิจัย
- การให้ความรู้แก่เด็กนักเรียน
- นิทรรศการศิลปะในกรุงเทพฯ

ข้อค้นพบ

- ประการอย่างน้อย **12** ชนิดที่ได้รับผลกระทบจากเครื่องมือประมงที่ถูกทิ้ง
- สิ่งมีชีวิต **68** ตัว โดนอวนพันตามตัวจนเสียชีวิต เช่น ปลา สัตว์ทะเลประเภทหอยและปลาหมึก สัตว์น้ำที่มีเปลือกแข็ง เช่น กุ้ง กั้ง ปู เป็นต้น

ผลลัพธ์

- นักศึกษาฝึกงาน **2** คนได้รับการฝึกอบรมในการเป็นครูสอนดำน้ำเพื่อการอนุรักษ์และครูสอนเรื่องขยะพลาสติกในระหว่างการฝึกงาน
- นักเรียนจำนวน **188** คน และอาจารย์จำนวน **21** ท่าน เยี่ยมชมเกาะมันใน และได้รับความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการเก็บรวบรวมข้อมูลผลกระทบจากเครื่องมือประมงที่ถูกทิ้ง
- มีกิจกรรมการดำน้ำ เก็บขยะทะเลจำนวน **33** ครั้ง นอกเหนือจากกิจกรรมเก็บขยะชายหาด
- นำขยะที่เป็นเชือกยาว **93** เมตร อวนจับปลา **98.5** ตารางเมตร ออกจากแนวปะการัง, ช่วยชีวิตสัตว์ **17** ตัวจากเครื่องมือประมงที่ถูกทิ้ง, กำจัดขยะพลาสติกจากทะเลและชายหาด **431** กิโลกรัม และนำขยะพลาสติกกลับมาใช้ใหม่ **72.6** กิโลกรัม

นิทรรศการ Tangled: ตัด – ร้าง – แห

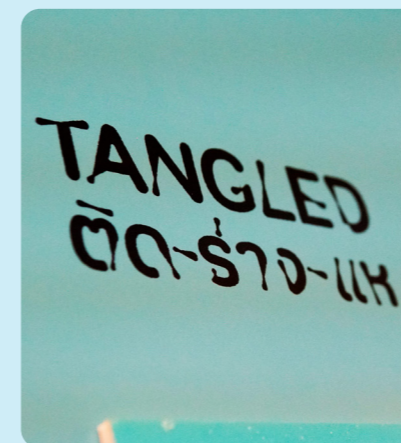
11 – 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

ด้วยความร่วมมือกับมูลนิธิความยุติธรรมเชิงสิ่งแวดล้อม (Environmental Justice Foundation: EJF) นิทรรศการนำเสนอมุมมองด้านขยะพลาสติกผลกระทบต่อสัตว์ทะเล และแนวทางแก้ไข ณ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (BACC) ผู้เยี่ยมชมสามารถสัมผัสกับผลกระทบของขยะพลาสติก เครื่องมือประมง และพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวผ่านงานศิลปะและภาพถ่ายของศิลปินไทยที่มีชื่อเสียง นอกจากนี้ผู้เข้าชมยังสามารถเข้าร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนร่วมกิจกรรมและทัวร์นิทรรศการ ที่สามารถสวมบทบาทและคิดบททวนเมื่อมีการ “Tangled”

จากการจัดงานระยะ 2 สัปดาห์ครั้ง มีผู้เยี่ยมชมนิทรรศการทั้งสิ้น **12,548** คน

ข้อมูลเพิ่มเติม.....

[นิทรรศการ Tangled ตัด - ร้าง - แห](#)

Tangled: ตัด – ร้าง – แห
Art Exhibition

นายณรงค์ยศ ทองอยู่ | ศิลปินชาวไทย

“เศษพลาสติกที่เกลื่อนอยู่บนหาดทรายทำให้ผมจินตนาการไปถึงเศษวัสดุอื่นๆ ที่จมและลอยอยู่ในท้องทะเล จนเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานชุดเท่าติดอวนจากเศษซากอวนที่ถูกกู้ขึ้นมาจากใต้ท้องทะเล ในฐานะที่เราต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม เราสามารถช่วยสร้างความตระหนักและการเปลี่ยนแปลงได้”